

Ankenævnets Journal nr.: 2017-0848 - Klage over bortkommet jakke

Sagsfremstilling:

Klager deltog den 10. november 2017 i et arrangement, hvor indklagede var arrangør, og blandt andet stod for at varetage den betjente garderobe.

Klager indleverede sin jakke i garderoben og betalte via Mobilpay 20 kr. herfor.

Da klager skulle have jakken udleveret fra garderoben, var jakken der ikke.

Klager kontaktede dagen efter arrangementet indklagede på e-mail og krævede erstatning for jakken. Klager forklarede i denne e-mail, at der havde været kaos ved garderoben, hvorfor den/de ansatte havde ladet folk selv finde deres overtøj uden, at der blev før tilsyn med, hvem der tog hvilke jakker.

I et svar af den 13. november 2017 skrev indklagede til klager, at der havde været tale om en fuld elev, som havde væltet et garderobestativ, hvorved flere numre var røget af de ophængte bøjler med jakker på, og at personalet derfor var nødt til at lade folk selv udpege deres jakker. Indklagede skrev videre, at der fortsat var 20-30 jakker ude på den adresse, hvor det pågældende arrangement var afviklet og henviste klager til at tage ud på adressen for at se, om klagers jakke var der, eller afvente at indklagede ville sende nogle billeder af de efterladte jakker.

Klager svarede den 15. november 2018, at han havde været på adressen for at se efter sin jakke, som ikke var der, og fastholdt at få erstatning for jakke, som havde en nyværdi af kr. 9.500,-.

Da indklagede ikke besvarede klagers henvendelse, indgav klager klage til Ankenævnet.

Som svar på klagen svarede indklagede til Ankenævnet, og beklagede det kaos, der havde været den pågældende aften vedr. udlevering af overtøj, og indklagede anerkendte sit erstatningsansvar, men bad om, forud for en erstatningsudbetaling, at få kopi af garderobebeviset, kopi af kvittering for jakken samt et billede, hvor klager bærer den pågældende jakke.

Efterfølgende skrev klager til nævnet, at klager ikke længere var i besiddelse af garderobebeviset, men at klager havde haft nr. 16. hvilket klager angiveligt kunne få flere personer til at bevidne. Klager vedhæftede yderligere i svaret kopi af en købskontrakt, som var udfærdiget efterfølgende (dvs. efter, at der var indgivet klage til nævnet). Af denne kontrakt fremgik det, at jakken var købt fra en privat via Facebook-gruppen "High end-couture". Endelig havde klager vedhæftet to billeder, hvor den pågældende jakke blev båret af klager.

Indklagede havde som svar på dette anført, at indklagede fastholdt, at der skulle fremlægges et garderobebevis fra den pågældende aften, som betingelse for erstatningsudbetaling, og indklagede henviste til, at det også i forbindelse med garderoben stod på et skilt, at jakker og tasker alene blev udleveret mod garderobenummer.

Klagers bemærkninger:

Klager fandt, at det var indklagedes ansvar, at den pågældende jakke var bortkommet, og at indklagede var ansvarlig for det kaos, der opstod, da overtøjet den pågældende aften skulle udleveres. Da indklagede havde taget klagers jakke i sin varetægt, var indklagede også pligtig at erstatte denne.

Klagers krav:

Klager ønskede erstatning for jakken. Klager havde ikke specificeret, hvilket beløb klager ønskede. Det fremgik af klagen, at jakkens nyværdi var kr. 9.500,-, mens det af den af klager vedlagte kopi af købsaftalen fremgik, at jakken var købt brugt til kr. 5.500.

Indklagedes bemærkninger:

Indklagede ville ikke erstatte jakken, da klager ikke havde kunnet fremvise et garderobenummer fra den pågældende aften.

Indklagedes krav:

At der ikke udbetaltes erstatning.

Nævnets bemærkninger:

Klager fik ikke medhold.

Ankenævnet fulgte den praksis, at det normalt ville være en forudsætning for at opnå erstatning, at klager var i besiddelse af det udleverede garderobemærke.

Garderobemærket var dokumentation for, at klager indleverede sin jakke i betalingsgarderoben, og var samtidig et ihændehavebevis, hvilket betød, at den person, der fremviste mærket, havde krav på at få jakken udleveret.

Da klager i den foreliggende sag ikke længere var i besiddelse af garderobemærket, havde klager ikke krav på erstatning.

Afgørelse af 26. juni 2018